Ref: 3046/K-5/KCBC/OL/DS 09.11.2017

പ്രഥമ ലോക ദരിദ്ര ദിനാചരണം
33-ാം ഞായറാഴ്ച, 19 നവംബർ 2017
ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പാ

നമുക്കു സ്നേഹിക്കാം - വാക്കുകൾകൊണ്ടല്ല, പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ട്

1. "കുഞ്ഞുമക്കളേ, വാക്കിലും സംസാരത്തിലുമല്ല നാം സ്നേഹിക്കേണ്ടത്, പിന്നെയോ പ്രവൃത്തിയിലും സത്യത്തിലുമാണ്" (1 യോഹ 3:18). ഒരു ക്രൈസ്തവനും അവഗണിക്കാനാവാത്ത ഒരു കല്പനയാണ് യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായുടെ ഈ വാക്കുകളിൽ മുഴങ്ങുന്നത്. നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിലേക്ക് യേശുവിന്റെ കല്പന പകർന്നു തരുന്നതിൽ "പ്രേഷ്ഠശിഷ്യൻ" പുലർത്തുന്ന ഗൗരവം കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നത് നമ്മുടെ അധരങ്ങളിൽ പതിവായുള്ള ശൂന്യമായ വാക്കുകളും നമ്മുടെ തന്നെ അളവു കോലാകേണ്ട മൂർത്തമായ പ്രവൃത്തികളും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യത്തിലാണ്. സ്നേഹത്തിന് ഒഴികഴിവില്ല. യേശു സ്നേഹിച്ചതുപോലെ സ്നേഹിക്കാൻ നാം പുറപ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം കർത്താവിനെ നമ്മുടെ മാതൃകയായി സ്വീകരിക്കണം, പ്രത്യേകിച്ച് ദരിദ്രരെ സ്നേഹിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ. ദൈവപുത്രൻ സ്നേഹിച്ച രീതി സുപ്രസിദ്ധമാണ്. യോഹന്നാൻ അത് വ്യക്തമായി പറയുന്നു. അത് രണ്ടു സ്തംഭങ്ങളിലായി നിലകൊള്ളുന്നു: ദൈവം നമ്മെ ആദ്യം സ്നേഹിച്ചു (cf യോഹ 4:10.19); തന്റെ ജീവൻ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോലും തികച്ചും നിസ്വാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചു (cf 1 യോഹ 3:16).

അത്തരം ഒരു സ്നേഹത്തിന് ഉത്തരം കിട്ടാതിരിക്കുകയില്ല. ഒന്നും പകരമായി ചോദിക്കാതെ, വ്യവസ്ഥകളില്ലാതെ തന്നെയാണ് ആ സ്നേഹം നല്കപ്പെടുന്നതെങ്കിലും അത് അനുഭവിക്കുന്നവരെല്ലാവരും, പരിമിതികളും പാപങ്ങളുമുള്ള പ്രതിസ്നേഹം നല്കാൻ പ്രേരിതരാകുംവിധം അതു ഹൃദയങ്ങളെ തീകൂട്ടുന്നു. എന്നാലും നമ്മൾ ദൈവകൃപയെ, അവിടത്തെ കരുണാപൂർണമായ സ്നേഹത്തെ, സ്വാഗതം ചെയ്താലേ അതു സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ. അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഇഛാശക്തിയും വികാരങ്ങൾപോലും ദൈവത്തെയും അയൽക്കാരനെയും സ്നേഹിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കും. അങ്ങനെ ത്രിത്വത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് ഉറവെടുക്കുന്ന കാരുണ്യത്തിന് നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ രൂപപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. നമുക്കു സഹതാപമുണ്ടാകാനും ആവശ്യത്തിൽപ്പെട്ട സഹോദരീസഹോദരന്മാരുടെ ഉപകാരത്തിനായി കാരുണ്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാനും സാധിക്കും.

2. "ഈ ദരിദ്രൻ വിലപിച്ചു. കർത്താവ് അവനെ ശ്രവിച്ചു" (സങ്കീ 34:6). സഭ എന്നും ഈ വിലാപത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ നടപടിപ്പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യപേജുകളിൽത്തന്നെ ഇതിന്റെ ശ്രദ്ധേയമായ സാക്ഷ്യം നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ ആത്മാവും ജ്ഞാനവും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ഏഴുപേരെ (6:3) ദരിദ്രരെ സംരക്ഷിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ പത്രോസ് ശ്ലീഹാ ആവശ്യപ്പെടുന്നതായി നാം കാണുന്നു. തീർച്ചയായും ലോകവേദിയിലേക്ക് ക്രൈസ്തവസമൂഹം നടത്തിയ പ്രവേശനത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ അടയാളങ്ങളിൽ ഒന്നാണിത്: ദരിദ്രർക്കായുള്ള സേവനം. ദരിദ്രർ അനുഗൃഹീതരും ,ദൈവരാജ്യത്തിന് അവകാശികളുമാണെന്ന (cf മത്താ 5:3)ഗുരുവിന്റെ പ്രഖ്യാപനമനുസരിച്ച് സാഹോദര്യവും ഐക്യദാർഢ്യവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയെന്നതാണെന്ന് യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനായിരിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്ന് ആദിമ സമൂഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

"അവർ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും വസ്തുവകകളും വിറ്റ് ആവശ്യാനുസരണം എല്ലാവർക്കുമായി വീതിച്ചു" (അപ്പ 2:45). ആദിമ ക്രൈസ്തവരുടെ സജീവമായ പരിഗണന ഈ വാക്കുകളിൽ സുവിദിതമായി നാം കാണുന്നു. മറ്റുള്ള എല്ലാവരെയുംകാൾ കൂടുതലായി കാരുണ്യത്തെപ്പറ്റി പറയുന്ന ലൂക്കാ സുവിശേഷകൻ ആദിമ സമൂഹത്തിന്റെ പങ്കുവയ്ക്കൽ പതിവിനെപ്പറ്റി വിവരിക്കുമ്പോൾ അതിവർണന ചെയ്യുന്നി

ല്ല. നേരേമറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ഓരോ തലമുറയോടുമുള്ളതാണ്. അങ്ങനെ നമ്മളോടുമുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ സാക്ഷ്യം നിലനിറുത്താനും ഏറ്റവും ആവശ്യക്കാരായവരോടുള്ള നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനുമുള്ളതാണ്. ഇതേ സന്ദേശം ഇതേ അവബോധത്തോടെ യാക്കോബുശ്ലീഹായും നല്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനത്തിൽ ഒരു വാക്കും വിട്ടുകളയുന്നില്ല: "എന്റെ പ്രിയ സഹോദരരേ, ശ്രവിക്കുവിൻ. തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് വാഗ്ദാനംചെയ്ത രാജ്യത്തിലെ അവകാശികളും വിശ്വാസത്തിൽ സമ്പന്നരുമായി ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തത് ലോകത്തിലെ പാവപ്പെട്ടവരെയല്ലേ? എന്നാൽ നിങ്ങൾ പാവപ്പെട്ടവരെ അവമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളെ ന്യായാസനങ്ങളുടെ മുമ്പിലേക്കു വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നത് അവരല്ലേ?....എന്റെ സഹോദരരേ, വിശ്വാസമുണ്ടെന്നുപറയുകയും പ്രവൃത്തി ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന് എന്തു മേന്മയാണുള്ളത്? ഈ വിശ്വാസത്തിന് അവനെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയുമോ? സഹോദരനോ സഹോദരിയോ ആവശ്യത്തിനു വസ്ത്രമോ ഭക്ഷണമോ ഇല്ലാതെ കഴിയുമ്പോൾ നിങ്ങളിലാരെങ്കിലും ശരീരത്തിന് ആവശ്യമായത് അവർക്കു കൊടുക്കാതെ, സമാധാനത്തിൽ പോകുക, തീകായുക, വിശപ്പടക്കുക എന്നൊക്കെ പറയുന്നെങ്കിൽ അതുകൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനം? പ്രവൃത്തികൾ കൂടാതെയുള്ള വിശ്വാസം അതിൽത്തന്നെ നിർജീവമാണ്" (2:5-6. 14-17).

3. എന്നിട്ടും ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ അഭ്യർത്ഥന പൂർണമായി ശ്രവിക്കാതിരിക്കുകയും ലൗകികമായി ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്ത കാലമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ സാരാംശമായിട്ടുള്ളതിൽ നോട്ടം പതിക്കാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവരെ ആഹ്വാനം ചെയ്യാതിരുന്നില്ല. വിവിധ രീതികളിൽ ദരിദ്രർക്കു സേവനംചെയ്യാൻ ജീവിതം സമർപ്പിക്കുന്നതിന് സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ അവിടന്ന് ഉണർത്തി. തികഞ്ഞ ലാളിത്യത്തോടും വിനയത്തോടും കൂടി ഉദാരതാപൂർണവും സർഗാത്മകവുമായ പരസ്നേഹത്തോടെ, തങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ദരിദ്രരായ സഹോദരീസഹോദരന്മാരെ ശുശ്രൂഷിച്ച ക്രൈസ്തവർ രണ്ടായിരം വർഷത്തെ ലോകചരിത്രത്തിന്റെ എത്രയോ പേജുകളിൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു.

ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ ഉദാഹരണം ഫ്രാൻസിസ് അസീസിയാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി വിശുദ്ധരായ അനേകം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം കുഷ്ഠരോഗികളെ ആലിംഗനം ചെയ്യുകയും അവർക്കു ഭിക്ഷകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു തൃപ്തനായില്ല. അവരോടൊപ്പം താമസിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഗുബിയോയിലേക്കു പോയി. തന്റെ മാനസാന്തരത്തിന്റെ കാരണമായി അദ്ദേഹം അതിനെ കണ്ടു: "ഞാൻ പാപിയായിരുന്നപ്പോൾ കുഷ്ഠരോഗികളെ നോക്കിക്കാണുന്നത് കയ്പുനിറഞ്ഞ അനുഭവമായി തോന്നി. എന്നാൽ കർത്താവുതന്നെ അവരുടെയടുത്തേക്ക് എന്നെ നയിക്കുകയും ഞാൻ അവരോടു കരുണകാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ അവരെ വിട്ടുപോരുമ്പോൾ എനിക്ക് കയ്പായി തോന്നിയിരുന്നത് മനസ്സിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും മാധുര്യമായി മാറിയിരുന്നു" (Text 1-3: FF 110).

നമ്മൾ വല്ലപ്പോഴും ചെയ്യുന്ന സന്നദ്ധ സേവനത്തിന്റെ ഉപകാരം സ്വീകരിക്കുന്നവരായി ദരിദ്രരെപ്പറ്റി നാം ചിന്തിച്ചേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന സ്വതന്ത്രമായ ഉദാരതയുടെ പ്രവർത്തനമായി നാം കരുതിയേക്കാം. എന്നിരുന്നാലും നല്ലതും ഉപകാരപ്രദവുമായ അത്തരം പ്രവൃത്തികൾ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മിക്കപ്പോഴും അവയുടെ കാരണമായിരിക്കുന്ന അനീതിയെക്കുറിച്ചും നമ്മെ ബോധവാന്മാരാക്കും. അവ ദരിദ്രരുമായുള്ള യഥാർത്ഥമായ കണ്ടുമുട്ടലിലേക്കും പങ്കുവയ്ക്കലിലേക്കും നയിക്കണം. അത് ജീവിതമാർഗമായിത്തീരും. അത്തരം പരസ്നേഹത്തിലും പങ്കുവയ്ക്കലിലുമാണ് നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയും ശിഷ്യത്വ യാത്രയും മാനസാന്തരവും അവയുടെ സുവിശേഷാത്മക തനിമയെ യഥാർത്ഥത്തിൽ കണ്ടെത്തുന്നത്. ഈ ജീവിതരീതി സന്തോഷവും മനസ്സമാധാനവും നല്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ നാം നമ്മുടെ കൈകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തെയാണ് സ്പർശിക്കുന്നത്. നാം യഥാർത്ഥത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടുമുട്ടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ദരിദ്രരുടെ ശരീരങ്ങളിലുള്ള അവിടത്തെ ശരീരത്തെ സ്പർശിക്കണം. ദിവ്യകാരുണ്യത്തിൽ നല്കുന്ന കൗദാശിക കൂട്ടായ്മയോടുള്ള പ്രത്യുത്തരമെന്ന നിലയിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യണം. വിശുദ്ധ ലിറ്റർജിയിൽ മുറിക്കപ്പെടുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തെ, പരസ്നേഹത്തിലൂടെയും പങ്കുവയ്ക്കലിലൂടെയും, നമ്മുടെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരിൽ ഏറ്റവും മുറിവേല്പിക്കപ്പെട്ടവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ നമുക്കു കാണാം.

വിശുദ്ധ ജോൺ ക്രിസോസ്തോമിന്റെ മുന്നറിയിപ്പ് എക്കാലവും നിലനില്ക്കുന്നതാണ്: “നീ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തെ ബഹുമാനിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അത് നഗ്നമായിരിക്കുമ്പോൾ അതിനെ പുച്ഛിക്കരുത്. ദിവ്യകാരുണ്യ ക്രിസ്തുവിനെ സിൽക്കു വസ്ത്രങ്ങൾ അണിയിച്ചിട്ട് പള്ളിയിൽനിന്നു പുറത്തുപോകുമ്പോൾ തണുപ്പും നഗ്നതയും അനുഭവിക്കുന്ന സഹിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനെ അവഗണിക്കരുത്” (Hom in Mathaeum, 50:3 P.G. 58).

അതുകൊണ്ട് ദരിദ്രരുടെ അടുത്തേക്കു ചെല്ലാനും അവരെ കണ്ടുമുട്ടാനും അവരുടെ നോട്ടം സ്വീകരിക്കാനുംഅവരെ ആലിംഗനം ചെയ്യാനും അവരുടെ ഏകാന്തതയിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ ചൂട് അവരെ അനുഭവിപ്പിക്കാനും നാം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിരിച്ചുപിടിച്ച അവരുടെ കൈകൾ ഒരു ക്ഷണമാണ് - നമ്മുടെ തീർച്ചകളും ആശ്വാസങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ച് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലാനും തനി ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ മൂല്യം അംഗീകരിക്കാനുമുള്ള ക്ഷണം.

4. ഒരു കാര്യം നാം ഒരിക്കലും മറക്കരുത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദാരിദ്ര്യമെന്നത് ക്രിസ്തുവിനെ സർവോപരി അവിടത്തെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ അനുഗമിക്കുകയെന്നതാണ്. അതിന് അവിടത്തെ പിന്നാലെ അവിടത്തെ അരുകിൽ സഞ്ചരിക്കുകയെന്നതാണ്. സ്വർഗീയ സൗഭാഗ്യത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന യാത്രയാണത് (മത്താ 5:3; ലൂക്കാ 6:20). ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ അർത്ഥം ഇതാണ്: നമ്മുടെ സൃഷ്ടിപരമായ പരിമിതികളും പാപപൂർണതയും അംഗീകരിക്കുന്ന വിനയപൂർണമായ ഒരു ഹൃദയമുണ്ടായിരിക്കുക. അങ്ങനെ സർവശക്തരും അമർത്ത്യരുമാണെന്നു തോന്നിപ്പിക്കുന്ന പ്രലോഭനത്തെ കീഴടക്കാൻ കഴിവുള്ളവരാകുക. ദാരിദ്ര്യം ആന്തരികമായ ഒരു മനോഭാവമാണ് - നമ്മുടെ ജീവിതലക്ഷ്യമായും നമ്മുടെ സന്തോഷത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥയായും പണത്തെയും തൊഴിലിനെയും ആഢംബരത്തെയും കാണാതിരിക്കുന്ന മനോഭാവം. നമുക്കു പരിമിതികളുണ്ടെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ അടുപ്പത്തോടും അവിടത്തെ കൃപയുടെ പിന്തുണയോടുംകൂടെ നമ്മുടെ വ്യക്തിപരവും സാമൂഹികവുമായ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളെ സ്വതന്ത്രമായി ഏറ്റെടുക്കാൻ തക്ക സാഹചര്യങ്ങളെ ദാരിദ്ര്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ദാരിദ്ര്യം ഈ വിധത്തിൽ മനസ്സിലാക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഒരു അളവുകോലാണ്. ഭൗതിക വസ്തുക്കൾ ഏറ്റവും നന്നായി എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കാമെന്നും സ്വാർത്ഥതയില്ലാത്തതും അത്യാഗ്രഹമില്ലാത്തതുമായ ബന്ധങ്ങൾ എങ്ങനെ സ്ഥാപിക്കാമെന്നും തീരുമാനിക്കാൻ അതു സഹായിക്കുന്നു (cf കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനഗ്രന്ഥം, നമ്പർ 25-45).

അതുകൊണ്ട് വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് അസീസിയെയും യഥാർത്ഥ ദാരിദ്ര്യത്തിന് അദ്ദേഹം നല്കിയ സാക്ഷ്യത്തെയും നമുക്കു മാതൃകയായി സ്വീകരിക്കാം. ക്രിസ്തുവിൽ നോട്ടം ഉറപ്പിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് ദരിദ്രരിൽ അവിടത്തെ കാണാനും അവരെ സേവിക്കാനും ഫ്രാൻസിസ് അസീസിക്കു കഴിഞ്ഞത്. ചരിത്രത്തെ പരിവർത്തനം ചെയ്യിക്കാനും യഥാർത്ഥ വികസനത്തെ വളർത്താനും നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നാം ദരിദ്രരുടെ വിലാപം ശ്രവിക്കണം. അവരുടെ പാർശ്വവത്കരണം അവസാനിപ്പിക്കാൻ നാം സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും വേണം. അതേ സമയം, അനുദിന ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായിരിക്കുന്ന സുവിശേഷാത്മക ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ ബോധം നഷ്ടപ്പെടുത്തരുതെന്ന് നമ്മുടെ നഗരങ്ങളിലും സമൂഹങ്ങളിലുമുള്ള ദരിദ്രരോട് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

5. എന്തുകൊണ്ടാണ് ദാരിദ്ര്യമുണ്ടാകുന്നതെന്ന് നമ്മുടെ സമകാലീന ലോകത്തിന് കാണാൻ പ്രയാസമുണ്ടെന്ന് നമുക്കറിയാം. എന്നാലും വിവിധ രീതികളിൽ അത് നമ്മെ അനുദിനം വെല്ലുവിളിക്കുന്നു: സഹനം, പാർശ്വവത്കരണം, ഞെരുക്കൽ, അക്രമം, പീഡനം, ജയിലിലടയ്ക്കൽ, യുദ്ധം, സ്വാതന്ത്ര്യവും മഹത്ത്വവും നശിപ്പിക്കൽ, അജ്ഞത, അനക്ഷരത, ചികിത്സാപരമായ അത്യാവശ്യങ്ങൾ, തൊഴിലില്ലായ്മ, മനുഷ്യക്കടത്ത്, അടിമത്തം, പരദേശവാസം, കടുത്ത ദാരിദ്ര്യം, കുടിയേറ്റം. അധമ താത്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരുടെയും കുട്ടികളുടെയും മുഖം ദാരിദ്ര്യത്തിനുണ്ട്. അവർ അധികാരത്തിന്റെയും പണത്തിന്റെയും യാന്ത്രികതമൂലം

ഞെരുക്കപ്പെടുന്നവരാണ്. സാമൂഹിക അനീതിയുടെയും ധാർമ്മികാധ:പതനത്തിന്റെയും ചുരുക്കം ചിലരുടെ അത്യാഗ്രഹത്തിന്റെയും പൊതുവാക്കപ്പെട്ട നിസ്സംഗതയുടെയും ഫലമായി ഉണ്ടാകുന്ന ദാരിദ്ര്യത്തെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പട്ടിക അനന്തമായിരിക്കും.

ദുരന്തപരമായ ഒരു വസ്തുതയുണ്ട്. നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ വിശേഷാനുകൂല്യമുള്ള ചുരുക്കം ചിലരുടെ കൈകളിൽ വിസ്മയമാംവിധം സമ്പത്ത് കുന്നുകൂടുന്നു. മിക്കപ്പോഴും നിയമവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം വഴിയും മനുഷ്യമഹത്ത്വത്തെ ഭയാനകമാംവിധം ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതുവഴിയുമാണ് അതുസംഭവിക്കുന്നത്. എന്നാലും ലോകത്ത് എവിടെയും സമൂഹത്തിലെ വലിയ വിഭാഗങ്ങളിൽ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ ഉതപ്പുണ്ടാക്കുന്ന വളർച്ച കാണുന്നു. ഈ രംഗം കാണുമ്പോൾ നമുക്ക് നിസ്സംഗരായിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. മാറി നില്ക്കാൻ അത്രപോലും സാധ്യമല്ല. അനേകം യുവജനങ്ങളുടെ സംരംഭകചൈതന്യത്തെ ശ്വാസംമുട്ടിക്കുന്ന ദാരിദ്ര്യമുണ്ട്. തൊഴിൽ കണ്ടെത്തുന്നതിൽനിന്ന് അവരെ തടയുന്നതുകൊണ്ട് അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു. വ്യക്തിപരമായ ഉത്തരവാദിത്വത്തെ നിരുന്മേഷപരമാക്കുകയും, നമ്മൾ ആനുകൂല്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചുനടക്കുകയും തൊഴിൽ മറ്റുള്ളവരെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദാരിദ്ര്യമുണ്ട്. ഭാഗഭാഗിത്വത്തിന്റെ ജലാശയങ്ങളിൽ വിഷം കലർത്തുകയും പ്രൊഫഷണലിസത്തിന് സ്ഥാനം നല്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദാരിദ്ര്യമുണ്ട്. അത് അപ്രകാരം ജോലിചെയ്യുന്ന ഉത്പാദനക്ഷമതയുള്ളവരുടെ യോഗ്യതയെ തരം താഴ്ത്തുന്നു. ജീവിതത്തെയും സമൂഹത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള പുതിയൊരു ദർശനത്തോടെ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ ഈ രൂപങ്ങളോടെല്ലാം നാം പ്രത്യുത്തരിക്കണം.

വാഴ്ത്തപ്പെട്ട പോൾ ആറാമൻ മാർപാപ്പ പറയാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ എല്ലാ ദരിദ്രരും "സുവിശേഷാത്മകമായ അവകാശംവഴി" (രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ രണ്ടാം സെഷന്റെ ആരംഭത്തിൽ, 29 സെപ്തംബർ 1963-ൽ നടത്തിയ പ്രഭാഷണത്തിൽ) സഭയുടേതാണ്. അവരോട് മൗലികമായ പ്രത്യേക സ്നേഹം പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ ഈ വസ്തുത നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട് ദരിദ്രരെ ആലിംഗനം ചെയ്യുകയും അവരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തുറന്ന കൈകൾ ഭാഗ്യമുള്ളവ: പ്രത്യാശ പകരുന്നു കൈകളാണവ.സംസ്കാരം, മതം, ദേശീയത എന്നിവയുടെ സകല തടസ്സങ്ങളെയും അതിലംഘിച്ച് മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ മുറിവുകളിൽ ആശ്വാസത്തിന്റെ തൈലം ഒഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കൈകൾ ഭാഗ്യമുള്ളവ. പകരമായി ഒന്നും ചോദിക്കാതെ "എങ്കിൽ", "എന്നാൽ" ''ഒരുപക്ഷേ'' എന്നൊക്കെപറയാത്ത തുറന്ന കൈകൾ ഭാഗ്യമുള്ളവ. സ്വന്തം സഹോദരീ സഹോദരന്മാരുടെ മേൽ ദൈവാനുഗ്രഹം വിളിച്ചുവരുത്തുന്ന കൈകളാണവ.

6. കാരുണ്യജൂബിലിയുടെ സമാപനത്തിൽ "ദരിദ്രരുടെ ഒരു ലോകദിനം" സഭയ്ക്കു നല്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ലോകത്ത് എവിടെയും ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങൾ എളിയവരും ഏറ്റവും ആവശ്യത്തിൽപ്പെട്ടവരുമായ മനുഷ്യർക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ പരസ്നേഹത്തിന്റെ മഹോന്നതമായ അടയാളമായിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണത്. എന്റെ മുൻഗാമികൾ ലോകദിനങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം നമ്മുടെ സമൂഹങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ പാരമ്പര്യങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുമുണ്ട്. അവയോട് ദരിദ്രരോടുള്ള യേശുവിന്റെ പ്രത്യേക സ്നേഹം എന്ന അതിവിശിഷ്ടമായ സുവിശേഷാത്മക പൂർണത ചേർത്തുവയ്ക്കുന്ന ഈ ദിനവും കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

തങ്ങളുടെ കൈകൾ നീട്ടുകയും നമ്മുടെ സഹായവും ഐക്യദാർഢ്യവും യാചിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരിലേക്കും ഈ ദിവസം നോക്കാൻ മുഴുവൻസഭയെയും എല്ലായിടത്തുമുള്ള സന്മനസുള്ള സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരെയും ഞാൻ ക്ഷണിക്കുന്നു. അവർ എല്ലാവരും നമ്മുടെ സഹോദരീ സഹോദരന്മാരാണ്; ഏക സ്വർഗീയപിതാവിനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവരുമാണ്. ഈ ദിനാചരണം കൊണ്ട് സർവോപരി ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ഇതാണ്: തള്ളിക്കളയലിന്റെയും പാഴാക്കലിന്റെയും സംസ്കാരത്തിനെതിരേ പ്രതികരിക്കാനും കണ്ടുമുട്ടലിന്റെ സംസ്കാരത്തെ ആലിംഗനം ചെയ്യാനും വിശ്വാസികളെ

പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക. അതേസമയം ഓരോരോവ്യക്തിയും മതത്തിന് അതീതമായി തുറവിയുള്ളവനും ഐക്യദാർഢ്യത്തിന്റെയും സാഹോദര്യത്തിന്റെയും വസ്തുനിഷ്ഠമായ അടയാളങ്ങളിലൂടെ പങ്കുവയ്ക്കുന്നവനുമാകാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചു. എന്നാലും ആരെയും ഒഴിവാക്കാതെ മുഴുവൻ മനുഷ്യവംശത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള യഥാർത്ഥ ദാനത്തെ ചിലർ ഒറ്റിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് തടസ്സങ്ങളും ഭിത്തികളും വേലികളും നിർമ്മിക്കുന്നുവെന്നത് ദു:ഖകരമാണ്.

7. ലോക ദരിദ്രദിനാചരണം ഇക്കൊല്ലം നവംബർ 19-നാണ്. അതിനുമുമ്പുള്ള ആഴ്ചയിൽ ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങൾ സൗഹൃദത്തിന്റെയും ഐക്യദാർഢ്യത്തിന്റെയും മൂർത്തമായ സഹായത്തിന്റെയും എല്ലാ പരിശ്രമവും ചെയ്യണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആ ഞായറാഴ്ച ദിവസം ദിവ്യബലിയിൽ ഒന്നിച്ചു പങ്കുചേരാൻ പാവപ്പെട്ടവരെയും സന്നദ്ധസേവകരെയും അവർക്ക് ക്ഷണിക്കാം. അങ്ങനെ തുടർന്നുവരുന്ന ഞായറാഴ്ച സാർവത്രിക രാജാവായ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുനാൾ കൂടുതൽ ആത്മാർത്ഥതയുള്ള ആഘോഷമായി മാറും. ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജത്വം ഗാഗുൽത്തായിലാണ് ഏറ്റവും അധികം വ്യക്തമാകുന്നത്. നിഷ്കളങ്കനായവൻ അവിടെ ക്രൂശിതനും ദരിദ്രനും നഗ്നനും എല്ലാം പിടിച്ചുപറിക്കപ്പെട്ടവനുമായി ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണതയുടെ അവതാര മാകുകയും അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. യേശു പിതാവിന് പൂർണമായി സ്വയം സമർപ്പിച്ചു. അത് അവിടത്തെ കടുത്ത ദാരിദ്ര്യത്തെ പ്രകടമാക്കുന്നു; ഉത്ഥാന ദിവസം നവജീവിതത്തിലേക്ക് അവിടത്തെ ഉണർത്തുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ ശക്തിയെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആ ഞായറാഴ്ച ദിവസം നമ്മൾ വസിക്കുന്നിടത്ത്, സംരക്ഷണവും സഹായവും അന്വേഷിക്കുന്ന പാവപ്പെട്ടവരുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മൾ അവരിലേക്ക് അടുക്കണം. നാം അന്വേഷിക്കുന്ന ദൈവത്തെ കണ്ടുമുട്ടാൻ അനുകൂലമായ ഒരു നിമിഷമായിരിക്കും അത്. വിശുദ്ധ ലിഖിതത്തിലെ പ്രബോധനമനുസരിച്ച് (cf. ഉത്പ. 18:3-5; ഹെബ്രാ. 13:2) അവരെ ബഹുമാന്യരായ അതിഥികളായി ഭക്ഷണമേശയിലേക്കു ക്ഷണിക്കണം. കൂടുതൽ സ്ഥിരതയോടെ വിശ്വാസം ജീവിക്കാൻ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്ന അധ്യാപക രായിരിക്കും അവർ. ലളിത ജീവിതം നയിക്കുകയും ദൈവപരിപാലനയ്ക്ക് സ്വയം കൈയാളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എത്ര മാത്രം ആവശ്യകമെന്ന്, സഹായം സ്വീകരിക്കാനുള്ള തങ്ങളുടെ ആശ്രയത്വവും സന്നദ്ധതയും കൊണ്ട് നിശ്ശബ്ദവും ആനന്ദപൂർണവുമായ രീതിയിൽ അവർ നമുക്കു കാണിച്ചു തരുന്നു.

8. ആ ദിവസം വസ്തുനിഷ്ഠമായ പല സംരംഭങ്ങളും ഉണ്ടാകണം. അവയുടെ മധ്യേ എപ്പോഴും ഉണ്ടാ യിരിക്കേണ്ടത് പ്രാർത്ഥനയാണ്. "സ്വർഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ" എന്ന പ്രാർത്ഥന ദരിദ്രരുടെ പ്രാർത്ഥനയാണെന്ന കാര്യം നമുക്കു മറക്കാതിരിക്കാം. നമ്മൾ അപ്പത്തിനുവേണ്ടി യാചിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിലെ പ്രാഥമികാവശ്യങ്ങൾക്ക് നാം ദൈവത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നുവെന്ന് അതു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ യേശു പഠിപ്പിച്ച എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ജീവിതത്തിലെ അനിശ്ചിതത്വങ്ങളും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നവയുടെ അഭാവവും മൂലം സഹിക്കുന്ന സകലരുടെയും വിലാപത്തെ പ്രകടിപ്പി ക്കുകയും ഒന്നിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. നമ്മുടെ ഏകപിതാവിനോട് ദരിദ്രർ അപേക്ഷിക്കുന്ന വാക്കുകളിൽ അവിടന്ന് മറുപടി നല്കി. ആ പിതാവിൽ എല്ലാവരും സഹോദരീസഹോദരന്മാരായി സ്വയം അംഗീകരി ക്കുന്നു. "സ്വർഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ" എന്ന പ്രാർത്ഥന ബഹുവചനം ഉപയോഗിച്ചു ചൊല്ലുന്ന ഒന്നാണ്. നാം യാചിക്കുന്ന അപ്പം "ഞങ്ങൾക്കു" വേണ്ടിയുള്ള അപ്പമാണ്. അത് പങ്കുവയ്ക്കലും സംയുക്തമായ ഉത്തരവാദിത്വവും ഉള്ളതാണ്. പരസ്പരസ്വീകരണത്തിന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കാൻ സ്വാർത്ഥതയുടെ എല്ലാ രൂപങ്ങളെയും കീഴടക്കുക നമ്മുടെ ആവശ്യമാണെന്ന് ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ നമ്മൾ എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കുന്നു.

9. ദരിദ്രരെ പിന്തുണയ്ക്കാനുള്ള ദൗത്യം ദൈവവിളി വഴി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരും എന്റെ സഹോദരരുമായ മെത്രാന്മാരോടും എല്ലാ വൈദികരോടും ഡീക്കന്മാരോടും എല്ലായിടത്തുമുള്ള സമർപ്പിതരോടും എല്ലാ സംഘടനകളോടും പ്രസ്ഥാനങ്ങളോടും സന്നദ്ധസേവകരോടും ഞാൻ ഒരു കാര്യം ആവശ്യപ്പെടുന്നു - ഈ ലോകദരിദ്രദിനത്തെ ഇന്നത്തെ ലോകത്ത് സുവിശേഷവത്കരണത്തെ വസ്തുനിഷ്ഠമായി സഹായിക്കുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യമാക്കിത്തീർക്കാൻ സഹായിക്കണം.

അതുകൊണ്ട് ഈ പുതിയ ലോകദിനാചരണം വിശ്വാസികളെന്ന നിലയിലുള്ള നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷിയോടുള്ള സുശക്തമായ അഭ്യർത്ഥനയായിത്തീരണം. ദരിദ്രരുമായുള്ള പങ്കുവയ്ക്കൽ സുവിശേഷത്തിന്റെ ഏറ്റവും അഗാധമായ സത്യത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുമെന്ന അവബോധത്തിൽ വളരാൻ അതു സഹായിക്കും. പാവപ്പെട്ടവർ ഒരു പ്രശ്നമല്ല: അവർ ഒരു ഉറവിടമാണ്. സുവിശേഷത്തിന്റെ സാരാംശത്തെ സ്വീകരിക്കാനും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രയോഗത്തിലാക്കാനും നാം പരിശ്രമിക്കുമ്പോൾ നമ്മെ സഹായിക്കുന്ന ഉറവിടം തന്നെ.

വത്തിക്കാനിൽനിന്ന് 13 ജൂൺ 2017
പാദുവായിലെ വിശുദ്ധ ആന്റണിയെ സ്മരിക്കുന്ന ദിവസം

ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പ

പി.ഒ.സി., കേരള കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ആസ്ഥാനകാര്യാലയം
കൊച്ചി - 682 025

NB: 2017 നവംബർ 19-ാം തീയതി ഈ സർക്കുലർ കേരളത്തിലെ സീറോ മലബാർ, ലത്തീൻ, മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭകളിലെ എല്ലാ ദൈവാലയങ്ങളിലും ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളിലും വായിക്കുകയോ ഇതിലെ ആശയങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്ക് വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.